

November vil i hvert Fald det meste af Selskabsskatten være indgaaet, i alt Fald i København; i Købstæderne, hvorfra ganske sikkert ikke saa overmaade mange af de Millioner, Selskabsskatten drejer sig om, kommer, sker Indbetalingen altid senere. Desuden er der her i København Disput — det er der altid — mellem Skattedirektoratet og Selskaberne om endog meget store Beløb, som udestaar, indtil Disputen er endt og Selskaberne har erklæret sig tilfredse med Skatteansættelsen, jeg kan ogsaa sige, indtil Skattedirektoratet har erklæret sig enig i den Skatteangivelse, Selskaberne har givet. Derfor kan man nok opføre, hvad der skal indgaa af overordentlig Skat ved saadan Lejlighed, men det er ikke sandsynligt, at den er indkommet helt. Hvis denne Skat beløber sig til omkring 60 Mill. Kr., vil jeg antage, at der endnu kun er indgaaet opimod 50 Mill. Kr., men at vi endnu har 10 Mill. Kr. udestaaende.

Jeg skal med det samme nævne, at naar Forholdet mellem Stat og Kommune har været nævnt af enkelte Talere, af det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) og det ærede Medlem fra Vraa (Thorhauge), og der er blevet klaget over, at Staten ikke i rette Tid hurtigt og prompte udbetalte Kommunerne deres Tilgodehavende, saa tror jeg, jeg kan afvise denne Bebrejdelse mod Finansministeriet. Kommunerne maa rette deres Henvendelser om, hvad de skal have godtgjort, til Indenrigsministeriet; derfra sendes Henvendelserne, naar de er undersøgte, til Finansministeriet, men jeg kender intet Eksempel fra vor Praksis paa, at vi da ikke har udbetalt det Beløb, som er blevet krævet. Paa den anden Side er Kommunerne overmaade vanskelige Betalere. Det kan især i Landkommunerne — f. Eks. for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende — vare indtil 3 Maaneder, inden forfaldne Skattebeløb indgaaer til Kommunerne, derefter indbetaler Kommunerne Pengene til Amtstuerne og Magistraten, og saa gaar der atter en Tid, inden Finansministeriet og Statskassen modtager dem. Hvis der derfor klages fra Kommunernes Side, tror jeg, at jeg med større Ret kunde klage paa Statskassens Vegne, thi det varer 2—3—4 Maaneder, inden alle skyldige Beløb indgaaer til Finansministeriet. Naar vi kommer til det store Gennemsyn af vore Skattelove — jeg skal senere komme nærmere ind derpaa — vil ogsaa det Spørgsmaal rejse sig, om der ikke bør fastsættes langt strengere Regler for disse Indbetalinger og maaske

Straffebøder, hvis Indbetalingerne ikke sker tilstrækkelig hurtigt, thi det er klart, at Statskassen paa den nuværende Maade mister ikke ubetydelige Rentebeløb.

Man kan altsaa sige, at Tilstanden er forbedret og i høj Grad forbedret, idet Gælden er gaaet ned med ca. 50 Mill. Kr., men jeg tør ikke derfor forandre mit Syn paa indeværende Aar, idet jeg stadig frygter for, at det vil ende med et betydeligt Underskud. Jeg har nævnt Tallet 40 Mill. Kr., og skønt jeg paa ingen Maade tror, det vil gaa over dette Beløb, er jeg dog angst for i dette Øjeblik at sige, at det ikke gaar derop til.

Jeg skal nævne, at Udgiften i de 7 Maaneder fra 1. April til Slutningen af Oktober har været 222,2 Mill. Kr. eller 34 Mill. Kr. pr. Maaned; naar jeg multiplicerer dette Beløb med 12, faar jeg en Udgift af 408 Mill. Kr.; hvortil jeg maa lægge 20 Mill. Kr. for Tillægstiden, som jeg senere skal berøre, og 25 Mill. Kr. paa § 26. Det andet var naturligvis de løbende Udgifter. Dette bliver i alt 453 Mill. Kr. Jeg har, saaledes som jeg plejer, undladt at medtage alle Indenrigsministeriets Udgifter. De Udgifter, som kan konstateres under Indenrigsministeriet — som altsaa ikke er Udgifter til Kommunernes Dyrtidsforanstaltninger, der skal refunderes, eller Tilskud, som endnu ikke kan ses paa Grund af den Kornordning, vi har —, er 71,7 Mill. Kr. Jeg maa derfor beregne en Sum af 10,2 Mill. Kr. til Indenrigsministeriets Udgifter for hver Maaned. Regner jeg med en Sum af 51,3 Mill. Kr. for de næste 5 Maaneder, kommer jeg til 123 Mill. Kr. For at naa op til de 250 Mill. Kr., jeg havde anslaaet Indenrigsministeriets Udgifter til, maa jeg lægge 127 Mill. Kr. til, og naar jeg da lægger disse 127 Mill. Kr. til de 453 Mill. Kr., faar jeg en — højt regnet — Udgift paa alt i alt 580 Mill. Kr. for indeværende Aar. Det er altsaa Kasseudgiften. Det kan jo altid omdisputeres, om det paa samme Maade er rigtigt at medtage de andre Udgifter paa § 26.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde i sin Ordførertale, at disse 250 Mill. Kr. ikke var det rette Tal; han mente, det blev større. Det vil det imidlertid ikke blive — Indenrigsministeren vil senere komme tilbage dertil —, thi det ærede Medlem regnede med et Beløb, som ikke kommer til Udbetaling i indeværende Finansaar. Oven i Købet stiller det sig saaledes, at det Beløb paa nogle og tredive Millioner Kroner, som der i